

NA RUIM
100 (!) DATES
VOND ATTY DE WARE

'Bij Theo voelde ik meteen dat het goed zat'

NA RUIM TIEN JAAR DATEN HAD ATTY (57) DE WARE LIEFDE NOG STEEDS NIET GEVONDEN. MAAR TOEN WAS DAAR THEO. "EEN TOTAAL ANDERE MAN DAN IK ME ALTIJD HAD VOORGESTELD, MAAR HIJ INTRIGEERDE ME."

Atty: "Ik zie hem nog zo zitten, daar op het terras in Zwolle. Een rustige man met een warme uitstraling. Theo was zijn naam. We dronken koffie in de voorjaarszon en raakten met elkaar in gesprek. Al meteen bleek dat we veel raakvlakken hadden: allebei wat ouder, ondernemer en spiritueel. Onze eerste ontmoeting voelde heel vertrouwd, alsof we elkaar al jaren kenden. Er viel zo'n rust over

'AL DIE AFSPRAAKJES DIE OP NIETS UITLIEPEN, DAT RAAKT JE WEL'

goed in de markt zou liggen. Er ging een wereld voor me open. Ik kreeg flink wat aandacht van mannen en had de leukste gesprekken. Soms zat ik avondenlang te chatten. Mijn eerste date zal ik nooit vergeten. Na een aantal weken chatten, besloten we samen een kop koffie te drinken. Door onze gesprekken was ik ervan overtuigd dat het een leuke man was. Hij was oprecht, geïnteresseerd en zijn profielfoto toonde een goede kop. Eenmaal in het koffietentje bleek het één grote illusie: zijn uiterlijk en karakter kwamen totaal niet overeen met het beeld dat ik in mijn hoofd had gevormd. Dat was zo'n teleurstelling."

Liefde delen

"Na een poos daten kreeg ik een relatie met een man. Die duurde zo'n drie jaar, maar hield uiteindelijk geen stand omdat we te verschillend waren. Wel had ik gemerkt dat ik het heel fijn vond om samen te zijn met iemand, mijn liefde te delen. Dus besloot ik opnieuw te gaan daten. Ik sprak af met verschillende mannen die ik interessant vond, maar elke keer liep het op niets uit. >

me heen. Voor het eerst in al die jaren had ik het gevoel dat het goed zat. Dat Theo hét weleens kon zijn."

Telkens teleurgesteld

"Dat ik ooit weer single zou zijn, had ik niet zien aankomen. Ik was getrouwd, had een zoon en was ervan overtuigd dat mijn partner en ik de rest van ons leven samen zouden

blijven. Maar op het moment dat hij verliefd werd op een ander, spatte die droom uiteen. Eind 2001 gingen we uit elkaar, onze zoon was toen bijna drie. Ik was teleurgesteld, boos en verdrietig. Eenzaam ook. 'Schrijf je eens in op een datingsite', opperde mijn vriendin na een paar maanden. Ik twijfelde, maar uiteindelijk won mijn nieuwsgierigheid. Ergens was ik ook wel benieuwd of ik nog

'IK HAD VOOR MEZELF EEN SPROOKJE GECREËERD, MET DÉ PERFECTE MAN IN DE HOOFDROL'

De een praatte alleen maar over zichzelf, de ander bleek aan het eind van de date nog getrouwd of in financiële problemen te zitten. Eén man spande de kroon. Ik vond hem superknap. Zo knap zelfs, dat ik me vereerd voelde dat hij met mij wilde daten. Wel was hij geheimzinnig over zijn achternaam. Ik kon het dan ook niet laten hem na afloop van de date toch even te googlen. Wat bleek? Hij had een strafblad wegens mishandeling. Dat is dan zo pijnlijk. Vooral omdat je toch met verwachtingen zo'n afspraakje in gaat. Als je dan wéér teleurgesteld wordt, raakt dat je wel."

Obsessie

"In de tien jaar die ik alleen was, heb ik van alles geprobeerd om een leuke man te vinden. Van speeddaten, singlevakanties, singlewandelingen, blind dates tot eenoudervakanties. Meer dan honderd dates heb ik gehad. Op een gegeven moment werd het zelfs een verslaving. Een obsessie misschien wel. Ik móest en zou die ware liefde vinden. Dat kwam mijn dates niet ten goede. Mijn verwachtingen waren zo hoog gespannen, dat het alleen nog maar kon tegenvallen. Het was bijna een sprookje dat ik voor mezelf had gecreëerd.

Ik weet nog dat er een keer een man voor de deur stond en ik spontaan in tranen uitbarstte. Puur omdat hij niet aan mijn ideaalplaatje voldeed. Ik had mezelf niet meer onder controle, zat destijds in zo'n bubbel. Ik kon ook nergens anders over praten. Zelfs op mijn werk deelde ik m'n date-avonturen. Al zijn er ook momenten geweest waarop ik er helemaal doorheen zat. Daten kost veel energie. Je doet moeite om iemand beter te leren kennen, stelt je open. Bouwt langzaam op richting een date, om dan vervolgens keihard naar beneden te vallen als de klik ontbreekt. Ik moest na afloop van een date ook eerst

een tijdje bijkomen voordat ik opnieuw met een man afsprak. Soms werd ik zelfs een beetje depressief. Dan kwam ik mijn huis niet meer uit, lag ik alleen nog maar op de bank of liep ik huilend door het bos omdat ik bang was dat ik nooit een man zou vinden. Het maakt je zo onzeker als het maar niet lukt. Ik ben ook weleens een jaar gestopt met daten, maar uiteindelijk dook ik toch het web weer op. Ik wilde niet de rest van mijn leven alleen blijven. Ik wilde, net als iedereen, mijn leven met iemand delen."

Hoge verwachtingen

"Mijn vriendinnen en zussen adviseerden me na een kleine vijf jaar te stoppen met

daten. 'Laat het los, dan komt hij vanzelf op je pad.' Lief bedoeld, maar ik geloof er niet in. Ik was halverwege de veertig, bijna alle mannen van mijn leeftijd hadden een vrouw en kinderen. De kans dat je die ware Jakob spontaan tegen het lijf loopt, is nihil. Ik ben ervan overtuigd dat je wel in actie moet komen, moet laten zien dat je openstaat voor een relatie. Alleen hoe ik dat deed, was niet effectief. Dat realiseerde ik me toen ik tijdens een workshop per toeval in contact kwam met een relatiecoach. Zij hield me een spiegel voor en vertelde dat ik mannen eigenlijk nooit een eerlijke kans gaf. In mijn hoofd had ik dat perfecte plaatje zo geromantiseerd. Een man moest stoer,

'OPTHEO KAN IK
BOUWEN. SINDS WE
SAMEN ZIJN, BEN IK
VEEL RUSTIGER
GEWORDEN'

zelfverzekerd, geïnteresseerd en knap zijn, en het liefst ook nog in pak op een date verschijnen. Voldeed hij niet aan al mijn eisen? Dan had ik hem – onbewust – al afgeserveerd.

Door mijn scheiding had ik ook veel behoefte aan bevestiging. Gaf een man die niet of liet hij na een date niets horen? Dan was ik er al klaar mee. Een tweede afspraakje had ik dan ook bijna nooit. Die relatiecoach gaf het advies altijd op een tweede date te gaan, mezelf de kans te geven iemand echt te leren kennen. Niet te kijken naar dat perfecte plaatje, maar naar de man die bij me aan tafel zit. Dat was zo'n openbaring. Ik ging mannen met andere ogen bekijken. Had veel meer diepgaande gesprekken en kreeg weer lol in het daten. Nog steeds liep het vaak op niets uit, maar de obsessie om de ware te vinden, verdween langzaam naar de achtergrond."

Als twee verliefde pubers

"Een paar maanden later, in mei 2017, ontmoette ik mijn huidige partner Theo via een datingsite. In eerste instantie was het geen man op wie ik zou vallen, maar ik had inmiddels geleerd verder te kijken. Toen we eenmaal met elkaar in gesprek raakten,

bleken we enorm veel raakvlakken te hebben. We runnen allebei een eigen bedrijf: ik in de communicatie, hij in duurzaam wonen. We zijn alle twee gescheiden, hebben allebei een zoon van in de twintig en staan beiden heel spiritueel in het leven. Theo intrigeerde me en ik wilde hem graag beter leren kennen.

Na onze eerste date volgde dan ook snel een tweede. Als twee verliefde pubers liepen we hand in hand door het bos. Halverwege zoende Theo me. Dat was hét moment waarop ik wist dat het goed zat. Het was een gevoel dat ik bijna niet kan omschrijven. Het klopte.

Het grappige is dat Theo een totaal andere man is dan ik mij in al die jaren had voorgesteld. Ik dacht dat ik viel op extraverte, zakelijke types, maar Theo is het tegenovergestelde. Hij is een rustige, aardse man die stevig in z'n schoenen staat. Een man op wie ik kan bouwen, die me zekerheid geeft. Veel mensen in mijn omgeving zeggen ook dat ik veel rustiger ben geworden sinds ik samen ben met Theo. Dat voel ik

Atty: "Als twee verliefde pubers liepen we hand in hand door het bos."

zelf ook. Alsof er een last van mijn schouders is gevallen.

Sinds een jaar wonen we samen. Natuurlijk was dat in het begin even wennen. Ik was meer dan tien jaar alleen geweest, hoefde alleen maar rekening te houden met mezelf en mijn zoon. Voor hem en Theo's zoon was het ook aftasten. Ze wonen niet meer thuis, maar het is toch spannend als je ouder een nieuwe partner krijgt."

Draai gevonden

"Nu, drie jaar later, hebben we allemaal onze draai gevonden en gaat het erg goed. Al zijn er ook weleens periodes waarin het minder gaat. Voorheen was ik dan gaan twijfelen of misschien al vertrokken, maar inmiddels weet ik dat een relatie niet alleen maar rozengeur en maneschijn is. Dat hét perfecte plaatje niet bestaat. Niemand is perfect en ik denk dat het de kunst is iemand lief te hebben zoals hij is. Ik heb geleerd verwachtingen los te laten en te leven in het moment.

Wat de toekomst ons brengt, zien we vanzelf. We geven elkaar de ruimte, maar vinden het ook heerlijk om samen te zijn. Als zelfstandig ondernemers werken we allebei veel thuis. We hebben ieder onze eigen werkplek, maar na een poosje roept er altijd wel iemand: 'Koffie!'. Heel kneuterig, maar zó fijn.

Na meer dan honderd dates zit ik nu elke avond met mijn eigen man op de bank. Soms overvalt me dat ineens. 'We hebben het echt heel goed samen, hè?' fluister ik dan in Theo's oor. In sprookjes geloof ik niet meer, maar misschien is de realiteit wel vele malen mooier." ♥

REAGEREN?

Had jij ook al (bijna) de moed opgegeven, maar kwam toen toch de grote liefde op je pad? Mail het dan naar post@vriendin.nl.